

Wat ik als eerste kwijt wil, is dat ik hoop dat er goed onderscheid wordt gemaakt tussen emotie en realiteit. In veel reacties zie ik vooral emotie terug, of standaardteksten die keer op keer worden gekopieerd. Dat is makkelijk, maar niet constructief. De mening van de veehouders, de vakmensen, die dagelijks in de praktijk werken en weten waar ze het over hebben, zou zwaarder moeten meewegen. In de veehouderij lijken sommige ideeën op papier goed voor het dierenwelzijn, maar als ze in de praktijk niet kloppen, kunnen ze juist averechts uitpakken.

Ik ben erg trots op de Nederlandse veehouderij. Samen met mijn collega's leveren we hoogwaardige voedselproducten en is de agrarische sector op veel vlakken een voorbeeld voor de rest van de wereld. Bij ons bedrijf staat het dier zeker centraal. We streven altijd naar een goede balans tussen dierenwelzijn en kostprijs.

We werken al vele jaren met vrijloopkraamhokken, en dat gaat in de praktijk erg goed. We hebben zelf, na veel onderzoek, een hok ontwikkeld dat voor ons ideaal werkt. Niemand kon ons destijds vertellen wat precies de norm zou worden, dus hebben we gekeken naar onze dieren en hoe we de functiegebieden in het hok zo natuurlijk mogelijk konden inrichten. Nu, bijna 10 jaar later blijkt dat het aantal vierkante meters van ons hok waarschijnlijk volgens de regels onvoldoende is. Maar dit is slechts een getal, ergens bepaald door iemand.

Het hok zomaar vergroten is voor ons onmogelijk. De ventilatie en het aantal dieren per afdeling zijn precies op elkaar afgestemd. Als we gaan verbouwen, kan dat zelfs nadelig zijn voor het dierenwelzijn. Je zou dus helemaal opnieuw moeten bouwen, maar onze stal is nog lang niet afgeschreven. We willen innoveren en vooruit met ons bedrijf, we hebben mooie plannen, maar we zitten muurvast omdat we simpelweg niet mogen bouwen.

Voor ons is een dierwaardige veehouderij vanzelfsprekend. Maar het moet wel mogelijk blijven om er ook een goede boterham mee te verdienen. We willen best investeren in dierenwelzijn, maar dan moet er ook een verdienmodel tegenover staan. Wat ons het meeste zorgen baart, is het ongelijke speelveld. Als het in Nederland onwerkbaar wordt, waar komt in de toekomst dan ons voedsel vandaan? Uit het buitenland? En wat is daar de standaard? Wie controleert dat eigenlijk? We concurreren op een wereldmarkt, maar goedkoop vlees komt nog steeds binnen uit landen waar dieren op een manier worden gehouden die hier al lang niet meer toegestaan is. Zelfs binnen Europa zijn de regels niet gelijk, en dat maakt het extra moeilijk.

De politiek is de afgelopen jaren onvoorspelbaar geworden. Er lijkt weinig oog te zijn voor ondernemers zoals wij. We willen best meebewegen en verduurzamen, maar dan moet er ook ruimte zijn om te ondernemen en eerlijk te kunnen concurreren.

Met vriendelijke groet, een varkenshouder die graag vooruit wil!